

בנים אכלו בוסר

סגן המפקח הכללי במשרת ישראל — עמוס בן־גוריון, הוזמן השבוע לבלות שלושה ימיו־חופשה בחברת אביו, ראש ממשלת ישראל דוד בן־גוריון. עמוס עצמו הסביר את סיבת ההומנה: "הזקן חושב כנראה שהוא צריך לעודד אותי אחרי מסע ההשמצה נגדי. הוא חושב שאני סובל מפני שאני בנו. האמת היא שהוא סובל מפני שהוא אבי". . . . באתו שבוע עצמו, בו החלו במסגרת חקירות פנימיות נרחבות בקשר למעשי שחיתות (ראה עמוד 3), נר אה ידו של עמוס, המפקח הכללי של ה־משטרה "חזקאל סהר", כשהוא עסוק ב־חקירה מסוג אחר לגמרי. הוא בלש את ה־חשודים לעתיקות וחפצי־אמנות בירושלים, המשטרה: עורך מפקח מחוזי אליעזר (לויקה) "שילוני", ראש המחלקה הפלילית בירושלים, ערך לבנו נשף בקרמיון, מפורא בלחן המלכוד, אחד היקרים ביותר במדינה. בין האורחים: מפקד משרת ירושלים לוי אברהמי, ראש העירייה גרשון אגרון וח"כ הפועל המזרחי יצחק רפאלי, שהביא מתנה יקרת־ערך . . . מתנה אחרת של רפאלי: לאה, אשתו של שילוני, במשמשת מכירתו, תצא כשליחה למשך שבועות אחדים למאסרי, בלחית בעלה . . . חכית מפא"י בבה אירלפון מסרה השבוע כי בשנת 1937, כשהיתה ב־שליחות במכסיקו, נפשה עם לב טרוצ'י קי המנוח והציעה לו לעלות לארץ־ישראל ולהשתקע בה, בין בני־עמו, טרוצקי, שי סירב להצעה, נרצח שלוש שנים לאחר מכן . . . חתיקי קיבוץ אפקים קיבלו לאחרונה דרישת־שלום מאשתו של הסופר הרוסי ה־מנוח מאקסימ גורקי, שעמדה בשעתו בראש הצלב האדום בברית־המועצות. וכן התר קא תפקידה זה סייעה להם לצאת את המר דינה כמגורשים . . . רוסאת הילדים ד"ר חנה סנה, אשתו של ח"כ מק"י במשנה (הדוקטור) סנה, זכתה השבוע להבטחה מפיו שר אב, שיהיה זה זוב דה אה שני ילדיו: "אני אעשה ממך שתי רופאות! . . . המוכיר הכללי של מק"י שבראש מיקר זים סיפר עם שובו מסירונו כד היות לקברו של מייסדה־חסידות רבי ישראל בעז שם טוב בעירייה מזיכור".

הבטחה בשעה 11

בעוד ששר המסחר והתעשייה פנתה ספיר עסק השבוע בתוכניות מיקפות להבראת כלכלת המדינה, נפגעה באורח חמור הכלכלה הפרטית שלו: גנבים פרצו ללול שלדי ביתו בכפר־סבא (ראה עמוד 8) והרי ציאו מתוכו את התרנגולות . . . פרופסור בנימין מזר, נשיא האוניברסיטה העברית בירושלים, הופע לאוניברסיטה כשהוא לבוש בחליפה מעוכה, כשהעירוי לו על כך, השיב: "אין דבר, לעסקי המגבות של האוניברסיטה זה לא יזיק!". . . פרופסור אל" עזר הדוי פרנקל, איש המתמטיקה, ידוע כזיקן מושבע גם בחייו הפרטיים. כשהוזמן השבוע להרצאה באחד הקיבוצים הדתיים, וחברי המשק איחרו להתכנס בה־דרהאוכל, חיכה פרנקל בסבלנות עד שה־

פסוקי השבוע

- ראש הממשלה דוד בן־גוריון, בישיבת הממשלה השבועית, בה נידון בין השאר ביקורו הקרוב של המזכיר הכללי של האו"ם דאג האמרשילד בישראל ובשכנותיה: "כיום אני מסחר יותר מפני מתחריריה־השלום מאשר מפני מתחריריה־המלחמה".
- המימאי שמחה בלאם, באחת מההמלצות שהניח אחריו עם פרישתו מחברת תיכנון המים לישראל: "יש להתפלל לשלום אנשי האוצר. אומנם אין הם מסוגלים להמסיר מים, אך בכוחם לגרום לכצורת".
- ח"כ חרות ד"ר שמשון יוניצ'מן, בקבלו על גובה המסים המוטלים על־ידי ראש עיריית ירושלים גרשון אגרון: "אל תקרא ארונה, אלא אגרונה".
- מנהל חברת החשמל אברהם רוטנברג, בתגובה על סידרת מאמרים בלעז: "לפני אלפיים שנה הושמעה בארצנו הסיסמה: אשרי עניי הרוח, כי לאדם מלכות־השמים. הטרגדיה של זמננו היא בכך, שעניי הרוח שבתוכנו פנו עורף למלכות השמים ושלחו ידם למלכות הארץ".
- העיתונאי שלום רוזנפלד, לאחר ששקני נבחרת הכדורגל החליטו את שמותיהם בעבריים, ערב נסיעתם למוסקבה: "מה שלא יעשו בעזרת הרגלים אולי יצליחו לעשות בעזרת השם".
- שחקן "הבימה" דוד ורדי, בטכס חלוקת פרס רמח"ל, הנקרא על־שם רבי משה חיים לוצאטו, מחבר המחזה העברי הראשון מסילת ישרים: "איני יודע אם כל השחקנים שזכו בפרס בקיאים במסילת ישרים, אבל כולם בקיאים די והותר במסילת־ישרים".
- "יהרו", בטאון עובדי עיריית תל־אביב: "הפקיד צריך להיות סקרן כחתול, חסון ככלב בולדוג, פסקן כנהג מונית, סבלני כאם אוהבת, דיפלומאט כאשה, בחון ובעל מרץ כגובה מסים".
- הרקדן יצחק משיח, לאחר שרגלו נקטעה השבוע כתוצאה מתאונת דרכים: "תמיד הייתי צוחק ומעולם לא בכיתי, גם עכשיו לא אבכה, אולם מעתה לא אוכל לצחוק לעולם".
- הסופר משה שמיר, עם חידוש הצגת הוא הגך בשדות: "היתה זאת הפעם היחידה בה רציתי באמת לכתוב מחזה אקטואלי. וכשכתבתי אותו מחדש, נוכחתי כי גם הוא, כמו שאר מחזותי, מחזה היסטורי".
- ברנארד יעקובס שומאן, שרה־התחבורה הדרום־אפריקאי, על האפליה הגזעית במדינתו: "הכושים מסוגלים לעבודה מקצועית, אם ישכירום לכך. משום כך אסור לנו לתת להם הכשרה מקצועית".
- ז'ורז' בירו, שר החוץ הצרפתי לשעבר: "טיטו דומה לכדורגל. תחילה ניפחו אותו, אחר־כך בעטו בו, וכיום כולם רצים אחריו".

לחיי. כשהגיע לנצורי היחיד בתוכם, התיי כונן בו בעיון וקבע בפסקנות: "אותה תהיה רבו". . . . אכתב האימרות הדקות של תופיק אבראדי־הודיה, ראש ממשלת ירדן לשעבר שהתאבד לפני שבוע, נועדה בשעתה להצדיק את חתימת ההסכם שמסר את המשולש הקטן, על 33 אלף תושביו, לידי ישראל. התגונן או ראש הממשלה לפני מאשימו בבית־הנבחרים ברבת־עמון: "מה אני אשם אם הלגיון שלח צבא בור שאינה יודע לקרוא מפת? הניציג: (אז) אלוף־משנה עלי אבו נוואר, כיום מפקד הצבא הירדני, שחתם בשעתו על "מפה לא מדוייקת".

זווה אל הנשק

בהצגת ה־600 של החייל האמיץ שוויי, שנערכה לא מזמן בתיאטרון אהל, נכנס אל חדר־האיפור של בעל התפקיד הראשי מאיר מרגלית אחד ממפקדי הפלמ"ח הגבוהים לשעבר ואמר לו: "מרגלית, אני עולה מ־דרגה לדרגה ואתה נשאר כל השנים אותו טוראי". . . . יושבראש הוועד למען החייל, יוסף ברק, חבר קבוצת דגניה א' נתן השבוע הוכחה אישית ליעילותו של מפעל השי זחיל, והמכתבים המצורפים אליה, כגורם שדכני, הוא סיפר כי שניים (מתוך המשת) בניו נשאו נשים באמצעות מכתבים לחיילים ולכן נקרא אחד מנדכיו בשם ש. . . . זוג הזמרים הילל ("אילקה") ואכיבה רוזה (ראה אמנות) סיפרו כי בסיודם בארצות־הברית פגשו את הכוכבת בדרך זווה "פיר", בצורת מודעת פרסומת על גבי חצי־עמוד בעיתון ניו־יורק פוסט, בה תוארה זווה כ"הנערה הישראלית מ־צה"ל". . . . לאחר הצלחתו בתפקיד השווה בהצגת המלך ליר של אירסון וולם קר, כל עתה שחקן הבימה לשעבר אלזוין אפשטיין את אחד התפקידים הראשיים בהצגה הננייורקית של אנו מחכים ל־דואל . . . שחקן ישראלי־לשעבר אהל, תיאודור ביקל, חתם על חוזה הסרטה למשך עשרה שבועות עם חברת מטרו גולדוויין. המשכורת המובטחת: 18 אלף דולאר . . . תוכניות הייבוא הקרובות של האמרגן משה וואלין: הצגת הצופרן הג'או המעולה ביותר בעולם לואי ("סא צ'מו") ארמסטרונג עם תזמורתו, הב־את תזמורת הג'או הצרפתית של סירניי בשה, הבאת הזמרים הצרפתיים איב (שכר האימה) מונטאן ואדית פיאף, והבאתו של הפנטומימאי מארסל מארסן לסיבוב שני בישראל. . . . שיא חדש בשגן־פירסומת הושג על־ידי הכוכבת ה־בלונדית האמריקאית ג'יין מאנספילד, גיבורת התשחית ההצלחה את דוק האנסדו! היא הומינה לעצמה מכות־כתיבה מצופה כמעט כולה בפרוות שועל כסף . . .

ספסלים התמלאו, ואחר קם והוויע כי אצרו לא יוכל להצטרף, כיוון שהבטיח ל־אשתו להיות במיטה בשעה 11 בדיוק . . . אגב כתיבת מאמר־הספד על ידי שהלך ל־עולמו, גילה השבוע הסופר יהושע (רבי בנימין) "התלמי עורך נר לשעבר, את גילו המדוייק, אותו שמר עד כה בסוד כמוס. הגיל: 77 . . . אמם של ייבאל ויוסף ידני, חיה פיינסדריסקו־ניק, אחת הג־ננות החתיקות ביותר בירושלים, קיבלה במתנה משכנה, הסופר חיים הזז, טופס של ספרו היתגבט בגנים, בלחית הקדשה: "למי שיושבת בגנים מזה ארבעים שנה, מוגש ספר זה ממי שישב בשכונת בית־גן, ויושב עתה בבית ללא גן". . . הרב הרא־שי של תל־אביב איסר יהודה אונטרמן יצא להתקפה חריפה על תוכניתו של הארכיאולוג נלסון גליק להקים בעיר בית־כנסת רישומי, כמקובל באמריקה. טען אונטרמן: "לא לחינם נוטים דחק הארכי אולוגים אחר הריפורמה, הם תופסים את הדת כמשהו ארכיאולוגי". . . ואילו הרב הראשי יצחק אייזיק הלוי הרצוג נכ־של בטעות בלתי־נעימה: השבוע ביקרה ב־ביתו קבוצת סטודנטים מארצות־הברית, וב־תוכם נוצרי אחד, עבר הרצוג על פני אורי חיה, בירך את אחד מהם והציע לו מקצוע

כוכבת מנספילד עם בתה (במרכז) בדוגמנית וכנערת־פירסומת התסית אותה ההצלחה?

אנחנו יוצאים לחופשה..

עם נעלי קל-גום

המגפר HAMPAPER